

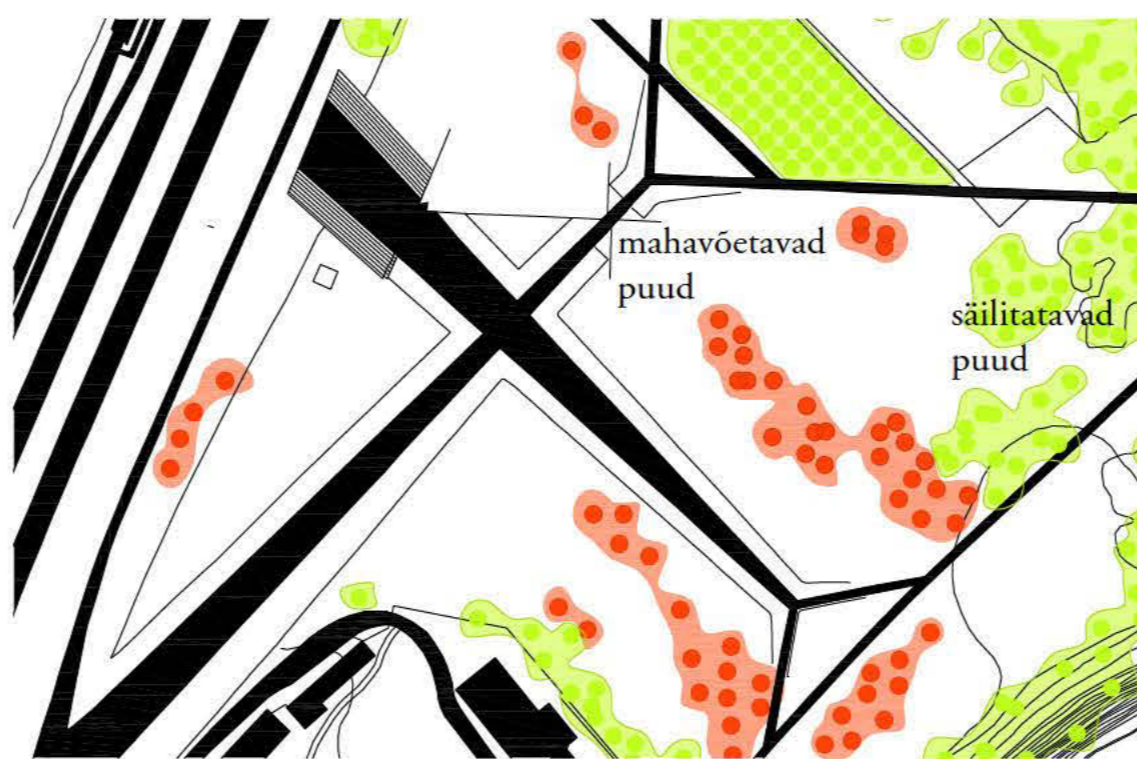
Memoriaali haljasala on kaetud ravimtaimedega

Paeklint, kuusemets ja memoriaal on puhastatud üleliigsetest puudest

1960 aastal valmis Pirital 35 meetri kõrgune obelisk "kangelasliku" jäätetke auks. Tegelikuses tähistas see Nõukogude Venemaa laevastiku ja Kommunistliku režiimi taganemist, 1918. aasta veebruaris, Saksa jalaväeüksuste eest. Kui 1975-ndal aastal memoriaal avati, siis nimetati see Eesti NSV eest langenute mälestusmärgiks, kuigi Saksa okupatsiooni ajal maeti sinna ligi 4000 kommunistliku režiimi vastu võidelnud sõdurit. 2004. aastal avati ametlikult punavägede vastu võidelnud Saksa sõdurite auks mälestustahvlid Maarjamäe memoriaalil.

Maarjamäe memoriaal on seeläbi üks väga unikaalse tähendusväljaga märgiline paik, sest siin avaldub läbi kallutatud ajaloo kommunistliku ideoloogia olemus. Läbi aja on see olnud matmispaigaks mõlemal poolel langenutele. Selline sündmuse kulg annab võimaluse mälestada Maarjamäel Kommunismi tõttu mõlemal poolel langenud inimesi.

Maarjamäe memoriaali nimetamine Kommunismiohvrite mälestusmärgiks näitab kogu maailmale Kommunistliku ideoloogia hukkamõistmist ja ajaloo tõeset ümberkirjutamist läbi linnaruumi. Linna ja ruumi kasutamine ajaloo avalikustamisel on leplik mineviku suhtes ning ei ole memoriaali mitmekihilist minevikku arvestades oma olemuselt vastuoluline. See on Okupatsioonimuseumi ja Ajaloomuuseumi pikaajalise koostöö võimalus aidata kaasa tervikliku kuvandi loomisel Kommunismist ja Kommunismiohvrite memoriaalst Maarjamäel.

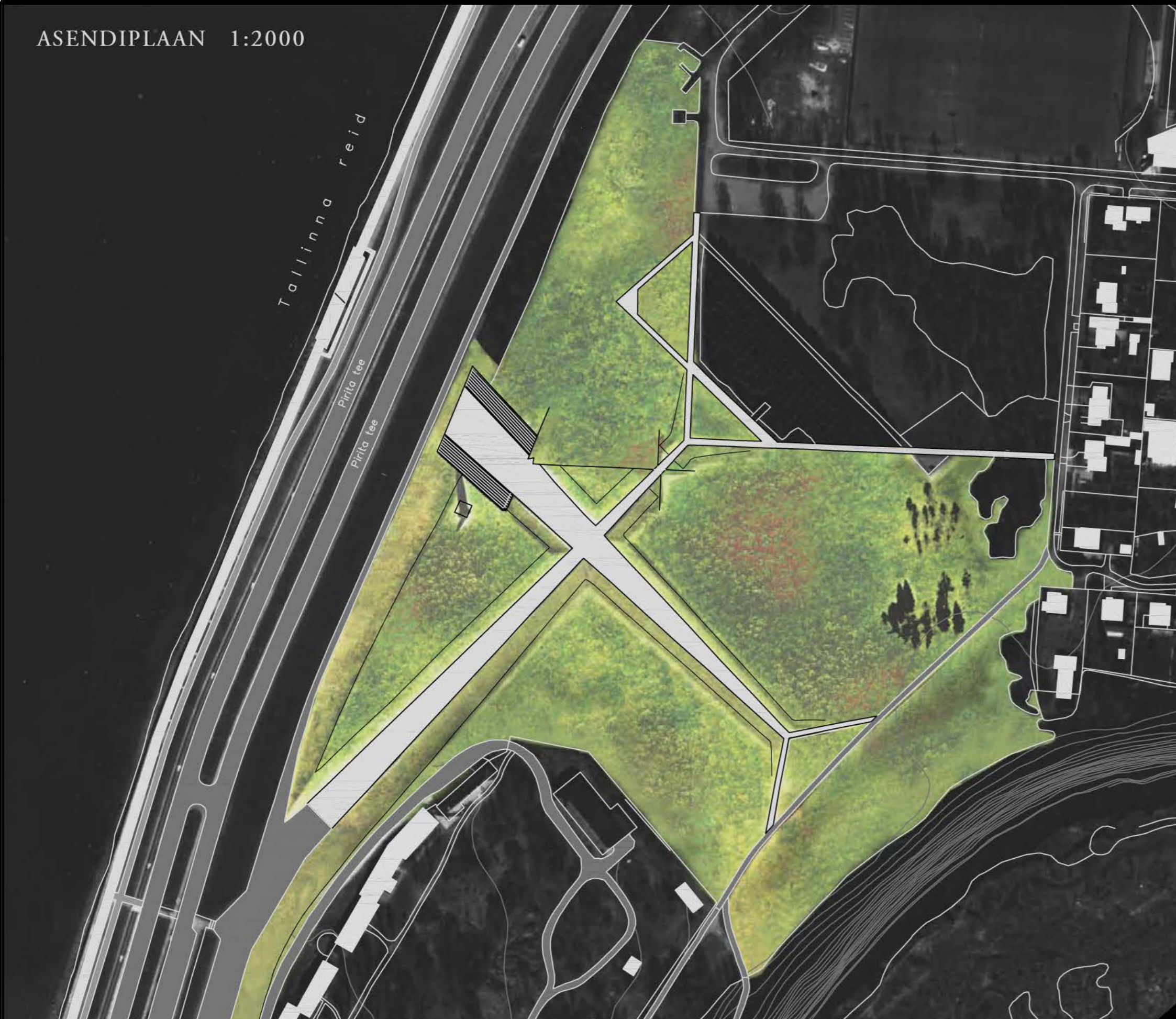
Kommunismiohvrite memoriaal Maarjamäel on ühenduslülid kõiksuse ja inimloodu vahel, kus lumivalge monumentaaltempel viib vaataja mere ja taeva piirile. Sügavroheline kuusemets on linna poolt saabujatele monumentaalne foon ning lahkujaid jääb saatma vaade kauguses taevani tõusvast paekivi klindist. See on üleliigsetest puudest puhastatud vaadete põhinev kolmainsus, mis muutub ülevaks ruumikogemuseks. See on aja looline mälestusmärk - ideoloogia ja looduse sümbioosi peitunud lumivalge vabaõhutempel kommunismi ohvritele.

Looduse hoomamatu ja kaootiline harmoonia on memoriaali ümbrises pidevalt sündiv, arenev, paljunev ja talvel unes olev ravimtaimede väli. See on austusavaldus kõiksusele, kus ümbritseva looduse keskel leiab inimene inimese ehk lõpuks mälestuse, mida ei unusta. Lavendel, nurmenukk, punane pävakübar, siberi raudrohi, saialill, tedremaran - puutumatu looduslik koostis, metsik niit, kus kasvavad sajad ravimtaimed ja nende vahel elutsevad organismid. Kogu memoriaali ümbritsev väli õitseb, paljuneb ja kasvab, märkides õitsemisega erineval ajal olulisi sündmusi minevikust.

Renoveeritud Kommunismiohvrite memoriaali ja seda ümbritseva loodusliku ravimtaimede välja piiril kumav valgus näitab teed pimedal ajal külastama tulnud inimestele ning valgustab ravimtaimede põldu. Memoriaali merepoolsemas osas, valgustatud obeliski kõrval, pülooni vahel, asendab igavest tuld märgilise tähendusega igavene valgus, mis suundub kõrgele taevasse. See on sümfoonia ja võimas maamärk, mis on vaatepildiks ka merelt saabujatele.

ASENDIPLAAN 1:2000

Renoveeritud Kommunismiohvrite Memoriaal on pimedal ajal valgustatud